

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ioannis|| Climaci Ab-||batis Montis|| Synai,|| Scala Paradisi

Johannes <Climacus>

Coloniae, 1583

VD16 J 520

Vita Daud Latronum principis, postea monachi effecti. Capvt CXLIII.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55433)

Habebat autem & compassionem maximam ad eos, qui peccabant. Quarum omnium rerū nos sepe experimenta cœpimus.

1 Virtutes quæ sanctum patrem reddebant commendabilem.

Prudens responsio Abbatis Olympij.

C A P. C X L I.

FRater quidam venit ad Abbatem Olympium in monasterium Abbatis Gerasimi prope Iordanem, & dixit ei: Abba, quomodo sedes in spelunca ista propter æstus magnitudinem, & cyniphes? Respondit ei senex: Fili, ista idcirco tolero, ut futuris cruciatibus liberer. Ideo cyniphes patior, ut immortalē effugiam vermem; similiter & æstum hunc perfero, sempiterni ignis supplicia metuens. Hęc enim sunt temporalia sunt illa vero finem nullum habent.

Alia Prudens Responsio Abbatis Alexandri.

C A P V T. C X L I I.

FRater alius perrexit ad Abbatem Alexandrum ipsius monasterij Abbatis Gerasimi ducentum, & ait illi: Abba, volo ex eo loco, ubi habito, discedere. Valde enim acedia, & tædio animi laboro: Respondit ei Abbas Alexander: Istud filii signum est, quia nec regnū cœlorū, nec æternū cruciatū in mente habes. Nam si ista sollicitudine cogitares, nullam in cella tua acedia sentirens.

Vita David Latronum principis, postea monachus effecti.

C A P V T C X L I I I.

Cum venissemus in Thebaidem, conuenimus Sophistam Phibamonem in vrbe Antinoe. Narra-

Narrauitque nobis vtilitatis nostræ gratia de latrone quodam, nomine Dauid, qui apud Hermopolim plurimos expoliabat, plures etiam interficiebat, & innumera perpetrabat mala, ita vt nullus ei in his crudelitatis operibus conferri posset. Eratque famosissimus inter omnes. Die verò quadam cum exerceret latrocinia cum socijs plusquam triginta, rediens in semetipsum, compunctusque in his, quæ perpetrauerat, sceleribus, relictis socijs abiit ad monasterium. Cumque pulsaret monasterij ianuam, exiit ostiarius, & dixit ei: Quid vis? Princeps autem latronum ait: Monachus fieri volo. Ingressus verò ostiarius nunciavit Abbati de illo. Egressus ad illum Abbas, & videns, quia iam senex esset, dixit ei: Non potes hic manere. Multum enim laborem tolerant fratres abstinentiæ; magna est. Et tu cum aliter assuetus sis, districtiorem monasterij ferre non præuales. Ille autem orabat dicens: Vtique faciam omnia; tantummodo suscipe me. Porro Abbas in sententia sua persistebat, dicens: Non potes ferre. Tunc ait illi latronum princeps: Vt scias, ego sum Dauid princeps latronum, & idcirco veni huc, vt desileam peccata mea. Si autem me suscipere nolueris sub iurando tibi protestor per eum, qui in cælo habitat, quia rursus ad priorem statum remeabo, & assumptis mecum socijs meis, vos omnes interficiam, totumque monasterium euertam. His auditis, Abbas suscepit eum intra monasterium, tonsensque illum & tradidit ei religiosum habitum. Cœpit igitur in spiritali militia veteranus tyro pugnare, & abstinentiæ, ac obedientiæ, humilitatisque studiis cunctos, qui erant in monasterio, transcendere (erant autem ferè septuaginta Monachi) cunctos ædificans, omnibusque existens
forma

forma virtutis, & sanctitatis exemplum. Die vero quaedam sedente illo in sua cellula, missus est ad eum Angelus Dei, dicens: Dauid, Dauid, remitte tibi Deus peccata tua, & eris ex nunc signa faciens: Qui respondens dixit: Credere non possum, quod omnia peccata mea illa plura, quam arena maris, atque grauiora, tam brevi tempore mihi remittat Deus. Cui angelus ait: Si sacerdoti Zacharie credenti mihi, cum illi filium pollicerer, non peperci, sed eius vini linguam, docens illum non debere esse incredulum his, quae a me dicebantur, nec tibi quidem parciturus sum. Idcirco eris amodo non loquens. Dauid autem prostratus humiliter: Cum essem in seculo nefaria scelera faciens, & humanum sanguinem fundens, loquebar, modo quando seruire Deo volo, laudesque illi offero, tu ne linguam meam, ne loquar, ligas? Respondit illi Angelus: Cum implebis psalmodiae canones, loqueris, praeter canonem vero penitus tacebis. Quod & factum est: plurimaque per illum Deus miracula ostendit. Psallebat igitur psalmos, nullum vero verbum aliud omnino loqui poterat. Qui vero nobis ista narrauit, se illum vidisse asserbat.

1 *Vides quod qui Monachus fiebat, tondebat, & non suscipiebat habitum.*

2 *Ecce quibus armis Monachi Deo militant.*

3 *Antiquis etiam patribus Psalmodiae vsu erat frequentissimus.*

Admonitiones vnius ex Senibus, qui erant in cellis.

CAPVT CXLIII.

Dicebat quidam de senibus fratribus, qui erant in cellis: Non appetamus Aegyptijs seruire voluptati-